

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

zo 14. septembra 2015 *

„Žaloba o neplatnosť — Vlastné zdroje Únie — Finančná zodpovednosť členských štátov — Povinnosť zaplatiť Komisii sumu zodpovedajúcu strate vlastných zdrojov — List Komisie — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Nepripustnosť“

Vo veci T-585/14,

Slovinská republika, v zastúpení: L. Bembič, splnomocnený zástupca,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Ondrůšek, M. Wasmeier a M. Žebre, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie údajného rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Komisie pre rozpočet obsiahnutého v liste BUDG/B/03MV D (2014) 1782918, z 2. júna 2014, ktorým toto riaditeľstvo skonštatovalo, že jednak Slovinská republika nesie finančnú zodpovednosť za stratu tradičných vlastných zdrojov rozpočtu Európskej únie z dôvodu vydania povolenia na dovoz cukru za rok 2011 a jednak, že tento členský štát má sprístupniť rozpočtu Únie sumu rovnajúcu sa strate tradičných vlastných zdrojov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia N.J. Forwood, I. Labucka, E. Bieliūnas (spravodajca) a V. Kreuschitz,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: slovinčina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 7. októbra 2011 spoločnosť podľa slovinského práva Kandit d.o.o. podala žiadosť o udelenie povolenia na dovoz cukru v množstve 3 000 ton na Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (Agentúra Slovinskej republiky pre poľnohospodárske trhy a rozvoj vidieka, ďalej len „agentúra“).
- 2 Dňa 10. októbra 2011 agentúra prostredníctvom počítačovej aplikácie nazvanej „Agricultural Market Information Quota“ (ďalej len „AMIS-Quota“) doručila Európskej komisii oznámenie podľa článku 9 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 891/2009 Komisie z 25. septembra 2009, ktorým sa otvárajú colné kvóty Spoločenstva v sektore cukru a zabezpečuje ich správa (Ú. v. EÚ L 254, s. 82). V tomto oznámení agentúra informovala Komisiu o tom, že Kandit podala žiadosť o vydanie povolenia na dovoz cukru v množstve 3 000 ton z Chorvátska v rámci colnej kvóty č. 09.4328.
- 3 Agentúra 24. októbra 2011 vydala spoločnosti Kandit dovozné povolenie, ktoré sa vzťahovalo na cukor pôvodom z Chorvátska a ktoré sa týkalo colnej kvóty č. 09.4328.
- 4 Agentúra 2. novembra 2011 podľa článku 9 ods. 2 písm. i) nariadenia č. 891/2009 a prostredníctvom aplikácie AMIS-Quota informovala Komisiu o tom, že vydala uvedené povolenie spoločnosti Kandit.
- 5 Kandit sa 7. novembra 2011 na základe povolenia, ktoré jej bolo vydané, pokúsila doviesť do Slovinska po prvýkrát cukor. Pri tejto príležitosti slovinská colná správa zistila, že predmetný cukor pochádzal zo Srbska, a teda že dovozné povolenie predložené spoločnosťou Kandit, ktoré uvádzalo Chorvátsko a colnú kvótu č. 09.4328, uvádzalo nesprávnu krajinu pôvodu, ako aj nesprávne číslo colnej kvóty. Na základe informácie od agentúry, že došlo k administratívnej chybe, slovinská colná správa povolila dovoz 71 ton cukru.
- 6 Agentúra v ten istý deň, teda pred skončením konania podľa článku 9 ods. 2 písm. i) nariadenia č. 891/2009 na účely oznámenia dovozných povolení Komisii, opravila v aplikácii AMIS-Quota svoje oznámenie Komisii o skutočne vydanom dovoznom povolení, aby mohla spresniť, že bolo vydané na dovoz cukru pôvodom zo Srbska v rámci colnej kvóty č. 09.4326.
- 7 Mailom z toho istého dňa agentúra oznámila Komisii, že vykonala túto opravu. Agentúra pre Komisiu tiež uviedla, že musela opraviť oznámenie z 10. októbra 2011 spomenuté v bode 2 vyššie, ale že doba na vykonanie oznámení o žiadostiach o vydanie dovozných povolení stanovená v článku 9 ods. 1 nariadenia č. 891/2009 už uplynula.
- 8 Ešte v ten istý deň, teda 7. novembra 2011, však oddelenia Komisie agentúre oznámili, že už nebolo možné spätne opraviť chybu, ku ktorej došlo v čase vydania oznámenia 10. októbra 2011.
- 9 Výmena listov medzi slovinskými orgánmi a oddeleniami Komisie pokračovala v rokoch 2012 a 2014.
- 10 Listom z 2. júna 2014 (ďalej len „napadnutý list“) riaditeľ riaditeľstva „Vlastné zdroje a finančné programovanie“ Generálneho riaditeľstva Komisie pre rozpočet (ďalej len „riaditeľ“) pripomenul administratívnu chybu, ku ktorej došlo. Zdôraznil, že na množstvách dovozených na základe povolení, ktoré však neboli odôvodnené, sa nebude uplatňovať znížené clo, ale bude sa platiť normálne clo.
- 11 V napadnutom liste riaditeľ takisto vysvetlil, že slovinské orgány vydali neplatné dovozné povolenie pre kvótu č. 09.4326 (Srbsko), pri ktorom nebolo podané zodpovedajúce oznámenie. V tejto súvislosti pripomenul, že v článku 7 nariadenia Komisie (ES) č. 1301/2006 z 31. augusta 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné pravidlá pre správu dovozných colných kvót pre poľnohospodárske produkty

spravovaných prostredníctvom systému dovozných licencií sa jednoznačne stanovuje, že dovozné povolenia sa nevydajú pre množstvá, ktoré neboli oznámené Komisii. Takisto uviedol, že chyba, ku ktorej došlo, nemohla byť napravená Komisiou z dôvodu, že chyby, ktorých sa dopustili subjekty, nemôžu byť zohľadnené pri prípadných opravách, a zároveň, že predmetná chyba bola oznámená po ukončení procesu validácie oznámení.

- 12 Riaditeľ z toho vyvodil, že množstvo až do výšky 3 000 ton cukru mohlo byť dovezené mimo dovozného povolenia, ak bolo dovozné povolenie využité v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že maximálna strata tradičných vlastných zdrojov, ku ktorej mohlo dôjsť, sa mohla rovnať až 1 275 000 eur, keďže osobitná výška cla na dovoz cukru bola stanovená na 419 eur za tonu netto. Slovinské orgány požiadal, aby rozpočtu Únie poskytli sumu straty tradičných vlastných zdrojov, za ktorú boli slovinské orgány finančne zodpovedné a ktorá mohla byť dôsledkom nimi spôsobenej chyby. Aby sa obmedzila výška úrokov z omeškania stanovená v článku 11 nariadenia v znení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000 o uplatňovaní rozhodnutia 2007/436/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 130, s. 1), odporúčal slovinským orgánom, aby konali čo najrýchlejšie. Spresnil, že všetky účtovné doklady musia byť tiež oznámené oddeleniam Komisie, aby bolo možné vypočítať úroky z omeškania. Na tento účel bola k napadnutému listu pripojená tabuľka na vyplnenie.

Konanie

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. augusta 2014 podala Slovinská republika žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 14 V žalobe Slovinská republika požiadala podľa článku 51 ods. 1 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991, aby o veci rozhodovala komora zložená najmenej z piatich sudcov.
- 15 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. novembra 2014 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.
- 16 Slovinská republika predložila svoje pripomienky k námietke neprípustnosti 6. februára 2015.
- 17 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. novembra 2014 a 13. marca 2015 Portugalská republika a Španielske kráľovstvo podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žaloby o neplatnosť podanej Slovinskou republikou podľa článku 115 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.
- 18 S prihliadnutím na návrh zmienený v bode 14 vyššie a s ohľadom na znenie článku 51 ods. 1 druhého pododseku rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 Všeobecný súd 17. júna 2015 postúpil vec tretej rozšírenej komore.

Návrhy účastníkov konania

- 19 Slovinská republika vo svojom návrhu žaloby navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil údajné rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Komisie pre rozpočet obsiahnuté v napadnutom liste,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

- 20 V námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - zaviazal Slovinskú republiku na náhradu trov konania.
- 21 Slovinská republika v pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia,
 - subsidiárne spojil rozhodnutie o námietke neprípustnosti s rozhodnutím o veci samej.

Právny stav

- 22 Podľa článku 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu môže tento súd, ak o to žalovaný požiada, rozhodnúť o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej. V prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že je dostatočne oboznámený so spisovým materiálom, a rozhodol, že nie je potrebné pokračovať v konaní.
- 23 Komisia tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že ani obsah napadnutého listu, ani kontext jeho prijatia, a ani jej právomoci nenaznačujú, že uvedený list obsahuje záväzné rozhodnutie, alebo že vyvoláva záväzné právne účinky. Takisto uvádza, že napadnutý list má prípravnú povahu alebo potvrdzuje predchádzajúci list.
- 24 Slovinská republika spochybňuje tvrdenia Komisie. Po prvé uvádza, že napadnutý list bol vypracovaný Komisiou, ktorá je inštitúciou Únie. Po druhé zdôrazňuje, že musela vykonať predpisy obsiahnuté v tomto liste. Po tretie tvrdí, že napadnutý list je právne záväzný. V tomto liste totiž Komisia bez právneho základu vykonala konečné posúdenia, ktorými jej nariadila dať rozpočtu Únie k dispozícii sumu straty vlastných zdrojov, ku ktorej v prejednávanej veci došlo. Ďalej napadnutý list vyvolával právne účinky voči tretím osobám. Po štvrté Slovinská republika tvrdí, že Komisia prekročila svoje právomoci z dôvodu, že prijala rozhodnutie, ktoré nemá základ v práve Únie. Po piate spochybňuje to, že list má prípravnú povahu alebo potvrdzuje predchádzajúci list.
- 25 Z judikatúry, ktorá sa ustálila v súvislosti so žalobami o neplatnosť podanými členskými štátmi alebo inštitúciami Únie, vyplýva, že za napadnuteľné právne akty v zmysle článku 263 ZFEÚ sa považujú všetky ustanovenia prijímané inštitúciami Únie bez ohľadu na ich formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky (pozri rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia, C-463/10 P a C-475/10 P, Zb., EU:C:2011:656, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 26 Podľa judikatúry sa súdne preskúmanie stanovené v článku 263 ZFEÚ nevzťahuje nielen na prípravné akty, ale ani na všetky akty, ktoré nevyvolávajú záväzné právne účinky, ako sú potvrdzujúce akty a čisto vykonávacie akty, jednoduché odporúčania a stanoviská, a v podstate aj vnútorné predpisy [pozri v tomto zmysle uznesenie z 14. mája 2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland)/Komisia, C-477/11 P, EU:C:2012:292, bod 52 a citovanú judikatúru].
- 27 Podľa judikatúry sa vždy treba pridržať podstaty opatrenia, ktorého neplatnosť sa navrhuje, ak ide o rozhodnutie, či môže byť napadnuteľné žalobou, keďže forma jeho prijatia je v zásade v tejto súvislosti nepodstatná (pozri uznesenie z 26. apríla 2011, FIBE/Parlament, T-550/10, EU:T:2011:19, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 28 V prejednávanej veci je v prvom rade potrebné uviesť, že podľa článku 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2007/436/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 163, s. 17) vlastné zdroje, ktoré sa zahŕňajú do všeobecného rozpočtu Únie, tvoria príjem z odvodov, prémie,

dodatočných alebo vyrovnávacích súm, dodatočných súm alebo iných poplatkov, z cieľ Spoločného colného sadzobníka a ďalších cieľ stanovených zo strany inštitúcií Únie, alebo ktoré stanovujú inštitúcie Únie s ohľadom na obchodovanie s nečlenskými krajinami, z cieľ na výrobky, na ktoré sa vzťahuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele, ktorej platnosť uplynula, ako aj z príspevkov a iných poplatkov stanovených v rámci spoločnej organizácie trhu s cukrom.

- 29 Ako vyplýva z článku 8 ods. 1 rozhodnutia 2007/436, vlastné zdroje Únie uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) uvedeného rozhodnutia vyberajú členské štáty, ktoré majú povinnosť sprístupniť tieto vlastné zdroje Komisii (pozri analogicky rozsudky z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko, C-392/02, Zb., EU:C:2005:683, bod 55, a z 8. júla 2010, Komisia/Taliansko, C-334/08, Zb., EU:C:2010:414, bod 40).
- 30 Ďalej podľa judikatúry Súdneho dvora majú členské štáty povinnosť identifikovať vlastné zdroje Únie. Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že členské štáty sa nemôžu zbaviť povinnosti identifikovať pohľadávky, a to aj v prípade, keď ich spochybňujú, inak by mohlo dôjsť k dočasnému ohrozeniu finančnej rovnováhy Únie konaním členského štátu (rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko, C-23/10, EU:C:2011:160, bod 58; pozri tiež analogicky rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2005:683, bod 60).
- 31 Okrem toho článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 stanovuje, že každý členský štát pripisuje vlastné zdroje na účet založený v mene Komisie v rámci štátnej pokladnice alebo orgánu, ktorý na tento účel určil.
- 32 Podľa článku 17 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1150/2000 sú členské štáty povinné vykonať všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že čiastka zodpovedajúca nárokom stanoveným podľa článku 2 tohto nariadenia bude sprístupnená Komisii. Členské štáty sú oslobodené od tejto povinnosti iba v prípade, ak nemohli sumy vybrať z dôvodov vyššej moci alebo ak sa zistí, že vyberanie je z dlhodobého hľadiska nemožné z dôvodov, ktoré im nemožno pripísať (pozri rozsudok Komisia/Taliansko, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2010:414, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 33 Napokon členský štát, ktorý si nesplní povinnosť identifikovať nárok Únie na vlastné zdroje a poskytnúť zodpovedajúcu sumu Komisii, ak nie je splnená niektorá z podmienok stanovených v článku 17 ods. 2 nariadenia č. 1150/2000, porušuje svoje povinnosti podľa práva Únie (pozri rozsudok z 3. apríla 2014, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-60/13, EU:C:2014:219, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 34 Priamo z ustanovení rozhodnutia 2007/436 a nariadenia č. 1150/2000 teda vyplýva, že práve členské štáty sú povinné posudzovať existenciu straty tradičných vlastných zdrojov, ako aj existenciu povinnosti vyplatiť takéto zdroje. Prináleží im povinnosť identifikovať tradičné vlastné zdroje Únie a sprístupňovať ich, ak sú splnené podmienky uvedené v týchto predpisoch, pričom nie je potrebné rozhodnutie Komisie. Za vykonanie povinnosti sprístupniť vlastné zdroje stanovenej v týchto predpisoch sú teda zodpovedné členské štáty.
- 35 Zodpovednosť členských štátov pri sprístupnení tradičných vlastných zdrojov potvrdzuje odôvodnenie 2 nariadenia č. 1150/2000, ktoré uvádza, že Únia musí mať vlastné zdroje uvedené v článku 2 rozhodnutia 2007/436 k dispozícii za čo najlepších podmienok, a zároveň požiadavka rýchleho a účinného sprístupnenia vlastných zdrojov Únie (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 4. októbra 2007, Fínsko/Komisia, C-457/06 P, EU:C:2007:582, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 36 V druhom rade je vhodné pripomenúť, že rozhodnutie 2007/436 a nariadenie č. 1150/2000 nestanovujú žiadne osobitné konanie, na konci ktorého by bola Komisia povinná prijať rozhodnutie o povinnosti členských štátov poskytnúť tradičné vlastné zdroje rozpočtu Únie.
- 37 Osobitne z odôvodnení 10 a 20, ako aj z článku 18 a 19 nariadenia č. 1150/2000 vyplýva, že Komisia je oprávnená sledovať a skúmať činnosť členských štátov, aby mohla vykonať zisťovania na mieste.

- 38 Naproti tomu žiadne ustanovenie rozhodnutia 2007/436 alebo nariadenia č. 1150/2000 neprisúva Komisii právomoc vyjadriť sa prostredníctvom rozhodnutia k povinnosti sprístupniť tradičné vlastné zdroje, stanovené týmito predpismi.
- 39 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa systému, ktorý tvoria články 258 ZFEÚ až 260 ZFEÚ, určenie práv a povinností členských štátov, ako aj posúdenie ich konania môže vyplývať len z rozsudku Súdneho dvora (rozsudky z 29. septembra 1998, Komisia/Nemecko, C-191/95, Zb., EU:C:1998:441, bod 45, a z 15. januára 2014, Komisia/Portugalsko, C-292/11 P, Zb., EU:C:2014:3, bod 49).
- 40 Takže pri dohľade nad vykonávaním povinnosti členskými štátmi sprístupňovať tradičné vlastné zdroje, ktorá vyplýva z rozhodnutia 2007/436 a z nariadenia č. 1150/2000, Komisia nemôže zasahovať do výlučnej právomoci Súdneho dvora rozhodovať o súlade konania s uvedeným nariadením.
- 41 Z uvedeného vyplýva, že ak medzi Komisiou a členským štátom vznikne spor o otázke, či je konanie v súlade s povinnosťou sprístupňovať tradičné vlastné zdroje stanovenou v rozhodnutí 2007/436 a v nariadení č. 1150/2000, Komisia nemôže sama a s konečnou platnosťou rozhodnúť takýto spor prijatím rozhodnutia.
- 42 Keďže neexistuje ustanovenie, ktoré splnomocňuje Komisiu na prijatie aktu nariaďujúceho členskému štátu sprístupniť vlastné zdroje, na napadnutý list možno hľadiť len ako na list informatívnej hodnoty alebo ako na výzvu určenú Slovinskej republike.
- 43 Stanovisko vyjadrené Komisiou v napadnutom liste totiž nie je spôsobilé vyvolávať záväzné právne účinky, keďže za uplatňovanie ustanovení Únie v oblasti sprístupňovania vlastných zdrojov majú zodpovednosť predovšetkým a najmä členské štáty, a keďže žiadne ustanovenie rozhodnutia 2007/436 a nariadenia č. 1150/2000 prijatých v tejto oblasti neprisúva Komisii právomoc prijímať rozhodnutia o ich výklade, takže Komisia má len možnosť, ktorá je pre ňu vždy dostupná, vyjadriť svoje stanovisko, ktoré v žiadnom prípade nezaväzuje vnútroštátne orgány (pozri v tomto zmysle uznesenia zo 17. mája 1989, Taliansko/Komisia, 151/88, Zb., EU:C:1989:201, bod 22, a z 13. júna 1991, Sunzest/Komisia, C-50/90, Zb., EU:C:1991:253, bod 13 a citovaná judikatúra).
- 44 Inými slovami sprístupnenie tradičných vlastných zdrojov prislúcha členským štátom a Komisia môže vyjadriť jedine svoj názor, ktorý ich nezaväzuje, pričom prejavenie tohto názoru je súčasťou spolupráce medzi Komisiou a orgánmi členských štátov poverených uplatňovaním právnej úpravy Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 1998, Oleifici Italiani a Fratelli Rubino/Komisia, T-54/96, Zb., EU:T:1998:204, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 45 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že podľa ustálenej judikatúry nezáväznosť zaujatia stanoviska inštitúciou Únie nemôže spochybniť skutočnosť, že vláda, ktorej je akt určený, ho dodržala (pozri uznesenie z 5. septembra 2006, Comunidad autónoma de Madrid a Mintra/Komisia, T-148/05, EU:T:2006:234, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 46 V treťom rade je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že konanie pred podaním žaloby v rámci konania o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ má jediný účel umožniť členskému štátu, aby dobrovoľne splnil požiadavky vyplývajúce zo Zmluvy, alebo prípadne poskytnúť mu príležitosť na zdôvodnenie svojho stanoviska, žiadny z aktov prijatý Komisiou v tomto rámci nemá právnu silu (pozri uznesenie z 19. septembra 2005, Aseprofar a Edifa/Komisia, T-247/04, Zb., EU:T:2005:327, bod 47 a citovanú judikatúru).
- 47 Pokiaľ ide osobitne o vydanie odôvodneného stanoviska, Súdny dvor ďalej rozhodol, že išlo o predbežné konanie, ktoré nemá záväzný právny účinok voči adresátovi odôvodneného stanoviska (rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v bode 39 vyššie, EU:C:1998:441, bod 44).

- 48 Takže *a fortiori* napadnutý list, v ktorom Komisia neformálnym spôsobom vyzýva Sloviskú republiku, aby dala tradičné vlastné zdroje k dispozícii do rozpočtu Únie, nemôže predstavovať napadnuteľný akt.
- 49 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy je potrebné sa domnievať, že napadnutý list predstavuje jednoduchý prejav písomného stanoviska informatívnej povahy doplnený výzvou o sprístupnenie tradičných vlastných zdrojov určenou Sloviskej republike. Tento list nemôže teda predstavovať rozhodnutie, ktoré môže byť predmetom žaloby o neplatnosť, keďže nie je spôsobilý vyvolávať právne účinky a ani na tento účel nie je určený.
- 50 Záver sformulovaný v bode 49 vyššie nemôžu spochybniť ďalšie tvrdenia namietané Sloviskou republikou.
- 51 Po prvé, pokiaľ ide o sumu tradičných vlastných zdrojov, podmienky ich sprístupnenia, a aj prípadné platenie úrokov z omeškania, je potrebné zdôrazniť, že podľa judikatúry Súdneho dvora existuje neoddeliteľná súvislosť medzi povinnosťou identifikovať vlastné zdroje Únie, povinnosťou pripísať ich na účet Komisie v stanovených lehotách, a povinnosťou platiť úroky z omeškania. Ďalej tieto úroky možno požadovať bez ohľadu na dôvod omeškania, s ktorým boli tieto zdroje pripísané na účet Komisie. Z uvedeného vyplýva, že nie je nutné rozlišovať prípad, keď členský štát identifikoval vlastné zdroje, ale nevyplatil ich, od prípadu, keď výslovne opomenul ich vyplatenie (rozsudky zo 16. mája 1991, Komisia/Holandsko, C-96/89, Zb., EU:C:1991:213, bod 38, a Komisia/Dánsko, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2005:683, bod 67).
- 52 Takže napadnuteľnosť napadnutého listu v časti, v ktorej sa zaoberá sumou dotknutých tradičných vlastných zdrojov, ako aj prípadným platením úrokov z omeškania, nemôže byť posúdená nezávisle od napadnuteľnosti uvedeného listu v časti, v ktorej uvádza povinnosť sprístupniť vlastné zdroje do rozpočtu Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 1986, Komisia/Nemecko, 303/84, Zb., EU:C:1986:140, bod 11).
- 53 Ak nebol vydaný rozsudok Súdneho dvora určujúci, že Sloviská republika si nesplnila spochybňované povinnosť sprístupniť tradičné vlastné zdroje uvedené v nariadení č. 1150/2000, Komisia nie je oprávnená s konečnou platnosťou rozhodnúť o predmetnej sume tradičných vlastných zdrojov a s konečnou platnosťou upraviť otázku úrokov z omeškania.
- 54 Z tohto dôvodu napadnutý list, ktorý nevyvoláva záväzné právne účinky, ak vyzýva Sloviskú republiku, aby poskytla tradičné vlastné zdroje do rozpočtu Únie, nemôže *a fortiori* vyvolávať právne účinky, ak sa zaoberá sumou straty vlastných zdrojov, ku ktorej mohlo dôjsť, a povinnosťou platiť úroky z omeškania stanovenou v článku 11 nariadenia č. 1150/2000.
- 55 Po druhé je potrebné zamietnuť tvrdenia Sloviskej republiky založené na tom, že Komisia podala nesprávny výklad príslušných ustanovení predmetnej právnej úpravy, alebo na tom, že napadnutý list nemá právny základ.
- 56 Keďže napadnutý list nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť podanej na základe článku 263 ZFEÚ, tvrdenia Sloviskej republiky založené na tom, že posúdenia Komisie, ktoré sa nachádzajú v tomto liste, sú chybné alebo nemajú právny základ, musia byť zamietnuté ako neúčinné.
- 57 Po tretie a z tých istých dôvodov, ako bolo uvedené, musí byť zamietnutá ako neúčinná argumentácia Sloviskej republiky založená na tom, že napadnutý list vyvoláva záväzné právne účinky voči tretím osobám a konkrétne voči spoločnosti Kandit z dôvodu, že Komisia predvídala svoje rozhodnutie o možnom vrátení alebo odpustení platby cla v prospech tejto spoločnosti.
- 58 V každom prípade je potrebné poukázať na to, že povinnosť sprístupniť vlastné zdroje sa týka vzťahov medzi Úniou a jej členskými štátmi. Naproti tomu vymáhanie colného dlhu sa týka vzťahu medzi členským štátom a jeho dlžníkmi.

- 59 Ako to pripomenul Súdny dvor v bode 63 rozsudku Komisia/Dánsko, už citovaného v bode 29 vyššie (EU:C:2005:683), existenciu rozdielu medzi predpismi upravujúcimi povinnosť identifikovať nárok Únie na vlastné zdroje a predpismi upravujúcimi možnosť členských štátov domáhať sa vrátenia cla pripustil už aj Súdny dvor v rozsudku zo 7. septembra 1999, De Haan (C-61/98, Zb. EU:C:1999:393).
- 60 Možnosť spoločnosti Kandit dosiahnuť odpustenie alebo vrátenie cla, ktoré zaplatila, teda nemôže závisieť od okolnosti, že Slovinská republika môže byť prípadne povinná poskytnúť vlastné zdroje do rozpočtu Únie.
- 61 S prihliadnutím na súhrn predchádzajúcich úvah nepredstavuje napadnutý list akt, ktorý môže byť predmetom žaloby o neplatnosť. Je teda potrebné zamietnuť žalobu ako neprípustnú, pričom nie je potrebné skúmať ďalšie tvrdenia predložené Komisiou, a nie je potrebné ani rozhodnúť o návrhoch Portugalskej republiky a Španielskeho kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

O trovách

- 62 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 63 Keďže v prejednávanej veci Slovinská republika nemala úspech vo veci, je opodstatnené ju okrem jej vlastných trov konania zaviazat' na náhradu trov konania Komisie v súlade s jej návrhmi.
- 64 Ďalej podľa článku 144 ods. 10 rokovacieho poriadku Slovinská republika, Komisia, Portugalská republika a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch Portugalskej republiky a Španielskeho kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**
- 3. Slovinská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
- 4. Slovinská republika, Komisia, Portugalská republika a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

V Luxemburgu 14. septembra 2015

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
S. Papasavvas